

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Verus Ecclesiasticus Vocationem suam cognoscendi Avidus, Eidemqve Correspondendi Studiosus

Mansi, Giuseppe

Francofurti ad Mœnum, 1693

Cap. IV. Mali sacerdotes Judæ similes sunt, imo etiam ipso pejores, & quantum est ex parte ipsorum, de novo Christum crucifigunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38106

Dum Deus successivis, continuis-
 que temporibus scelera hominum voluit
 punire, semper usus fuisse legitur creaturis,
 nempe leonibus, ursis, pluviis, terræ mo-
 tibus, igne, & similibus, sed dum castigare
 voluit profanos illos sacerdotes, ipse propria
 in persona, manibus suis flagellum arripuit,
 verberaque inflixit; & in extremo iudicii
 die primum suum contra perfidos istos exe-
 ret rigorem: *Advocabit cœlum de sursum &*
erram &c. Congregate illi sanctos eius &c.
 Quærit S. Chrysostomus, qua de causa sacer-
 dotes reprobis, sancti ibidem appellantur?
 Quis, quos est condemnaturus, sanctos appellat?
 Respondet ipse, & concludit hoc modo:
Accusationem augens, honorem adjiciens, &
majorem significationem supplicii.

Caput Quartum.

*Mali Sacerdotes Juda similes sunt, imo
 etiam ipso peiores, & quantum est ex
 parte ipsorum, de novo Chri-
 stum crucifigunt.*

Inter alia motiva, conducentia ac oppor-
 tuna ad refrœnandam sacerdotum aliquo-
 rum licentiosam, minusque œdificatoriam
 vi-

KL. VIII

R. I. A. S.

in h. d. s. t. i. e. s.

16

vitam , adferri quoque solet exem-
Judæ , optimi Magistri , pessimi do-
li , cui in malitia ac improbitate non
sefe æquales , sed & longè superiores
monstrant : Primi illi , qui sacros
perceperunt , ac tam singulari favore
reperi sunt , fuerunt Apostoli , inter
erat etiam Judas proditor , cui Sacra-
lis Character similiter , uti & alius
impressus ; verum divina Providentia
qua meritò dicitur : *Omnia in se-
fecisti* , *Psal. 103. v. 24.* justissimo suo
ad terrendos per cuncta subsequenda
perversos Ecclesiasticos , permisit ,
non obstante externa periculi demer-
tione , ac protestatione innocentie
imo & restitutione injustè receptæ
ac pretii sanguinis , quod , dico hisce
bus non obstantibus , impœnitens ,
speratus sese suspendit , crepuit
dispersaque sint omnia viscera ejus
primo novæ legis malo Sacerdote
lum ac exemplum haberent , unde
omnes alii successores terrentur.
annes , qui Christi fuit Secretarius
cit Dæmonem in sacrilegum illum
quando furabatur , murmurabat ,
nem mansuetissimi sui Magistri machi-

tur, aut quando sese militum ac latronum
 ductorem obtulit versus hortum Getsemani,
 sed, *post buccellam introivit in eum Satanus;*
Joan. 13. tunc scelestum illud nefandumque
 occupavit hospitium, post quam impius
 hospes ille indignè communicaverat, tam-
 que tremendo abusus fuerat Sacramento; ut
 exinde disceremus, divinam indulgentiam
 diu sapè tollerare ac dissimulare alios erro-
 res, excessus ac scelera, ast verò sacratissimi sui
 sanguinis conculcationem, Characteris sa-
 cro sancti vilipendium ac prostitutionem, vix
 posse, aut velle diu relinquere impunita: *Ta-*
les Sacerdotes (prout revelavit Christus san-
 ctæ Brigittæ, *Lib. 1. cap. 47.* & paulo ante etiam
 insinuatum est) *non sunt mei Sacerdotes, sed*
veri proditores, ipsi enim, & me vendunt
quasi Judas, & produnt. In altera autem
 revelatione, *Lib. 4. c. 132.* in impietate pessimo
 illi proditori Apostatæ præferuntur, reddi-
 turque evidens illius ratio: *Sunt deteriores*
Juda; Judas enim peccatum suum recognovit,
& poenituit, licet infructuosè, isti se justos di-
cunt, & ostendunt: Judas retulit pecu-
niam ad emptores, isti autem servant suis
visibus. Judas vendidit me antequam rede-
missum mundum, isti postquam redemi mun-
dum, & non compatiuntur super sanguine
meo,

47. 132

47. 132

47. 132

47. 132

meo, qui plus clamat vindictam, quam sanguis Abel. Quot sunt (utinam nulli essent!) qui à proprio suo commodo ac interesse esse ita sese fascinari, ac seduci sinunt, pro illo non solum negligent, sed & ac vendant Filium DEI, quod vehementer deplorat Concilium Remense: *Ut in saccum suum, tradit sanguinem iustorum*, efficacius autem, ac cum majori spiritus sancti re ac vehementia illud exaggerat S. Bernardus: *in declam. Sed nec sacrilegia eorum censemus, qui diligunt munera, sequuntur retributiones, vendunt sacramenta, iustitiam produunt, quorum necdum guttur tractat laqueum, necdum profocavit fauces verborum blasphemia, vox sacrilega, sermo nequam, quid vultis mihi dare, & ego eum vobis reddam?*

Porro, ad ea quæ dicta sunt de venditione sacramentorum, ac Sanguinis ipsius Redemptoris, non erit extra propositum per brevem digressionem aliquam demonstrare quam sit detestabile. Simoniaci venditio tam abominandum, quam execrandum est Clero. Primus Simoniaci author in lege veteri ac Evangelica, fuit unus Magus, in quo nomen verè Diabolicum. Hic videtur quod per manuum impositionem super caput

ta credentium, visibiliter descenderet Spiritus Sanctus obtulit pecuniam, ut eandem habere posset virtutem ac potestatem: *Cum hoc videret Simon Magus, voluit tam facere* (inquit subtilissimè, more suo S. Augustinus in Ps. 130.) *non talis esse, unde in Christianis potentiam magis amaverat, quam justitiam;* exemplum hoc infandum secuti sunt plures ex Clero, qui dum facti sunt Ecclesiastici, plus amant ac adspirant ad pingues redditus, ac dignitates in illa Hierarchia, quam ad sanctitatem, ac exemplarem vitam, statui illi tam sublimi convenientem; ex quo sequitur proprium commodum, & ambitionem, causâ. Ne ruinæ ac perditionis, ipsorum Fulminavit, ac hodie dñ adhuc fulminat Cathedra sancti Petri, contra sacrilegum Hæresiararcham illum formidabilem perditionis sententiam: *Pecunia tua tecum sit in perditionem, Mt. 8. v. 20.* pro salubri Ecclesiasticorum instructione; in casu occurrentis contractus alicujus Simoniaci, qui licet videatur prima fronte valde utilis, ac adferre divitias pro domus ac familiæ bono, nihilominus tamen semper ignem adfert, dum experientia, effectuque comprobetur, per solum illud malum subversas ac extirpatas domos ac familias; & quod pessimum est, plurimo-

col. 1151

col. 1152

col. 1153

col. 1154

col. 1155

col. 1156

col. 1157

col. 1158

col. 1159

col. 1160

col. 1161

col. 1162

col. 1163

col. 1164

col. 1165

col. 1166

col. 1167

col. 1168

col. 1169

col. 1170

col. 1171

col. 1172

col. 1173

rimorum animas migrasse in æternam
 ditionem, vim suam in illos exerente,
 post tot sæcula, Apostolica, sancti Petri
 prolata ac inflicta, excommunicatione,
 autem vitio huic, quod undique ferme
 undauerat, efficax objiceretur agger, Sa
 cti Petri Successores vallum fortissimum
 opposuerunt severæ Excommunicationis
 rigidissimarum pœnarum, ut Clerici vitia
 tes vitium illud derestari. Canonibus
 infinitis, Conciliis, Bullis, omni sæculo
 rissimè fuisse castigatum, atq; ab illo ab
 rereleges omnes, naturalem, humanam
 divinam, cautè sese ab illo providè
 omnique possibili modo illud declin
 Erat Simonis malitia (si mihi hoc dicitur
 ceat) aliquali digna excusatione, nulli
 enim rerum divinarum, ac fidei nostræ
 steriorum acceperat lumen, hoc tamen
 obstante Christi Vicarius dignum illum
 dicavit æterna damnatione; quid er
 temporis nostri Clericis ex scriptura ac
 nonibus de tanta prohibitione sufficien
 me instructis.

Nec solum Judæ, ac Simoni similes
 mali Sacerdotes, sed etiam Judæis ipsis
 parantur, dum, quantum in ipsis est, C
 stum de novo crucifigunt, Valde not

dum est, quod quantumcumque Redemptor
 in crudelissima, summèque pœnali passione
 sua sustinuerit, nunquam tamen pœnarum ac
 afflictionum satur visus fuerit: *Majora stitio*
subire tormenta, prout meditatur S. Bernar-
 dus: Et tamen in cruce pendens, recusavit
 gustare acetum felle mixtum: Origenes hoc
 mysterium appositè explicat: *Tract. 31. in*
Matth. Et quidam quidem dant JESU bi-
bere vinum cum felle mixtum, quod non
vult bibere JESUS, filius DEI; alii autem
non vinum, sed acetum, & forsitan, quanti-
cunque, secundum doctrinam quidem Ecclesia-
sticam sapiunt, vivunt autem malè, dant ei bi-
bere vinum cum felle mixtum. Quinam in-
 ter Judæos fuerunt plus cooperati morti
 Christi? Non sæculares, quia Pilatus sæ-
 pius ipsum pronuntiavit innocentem, variis-
 que tentavit viis ipsum crudelitati Hebraicæ
 eximere: Non Herodes, nam illæsum re-
 misit ad Pilatum, cumque hic sciret commu-
 nem plebem bene esse affectam JESU, ut-
 pote a quo plurima acceperat beneficia, hinc
 ipsum simul illi proposuit cum Barabba, spe-
 rans quod viva voce petitura esset liberatio-
 nem Christi. Sed quare non successit hic con-
 ceptus? Refert hoc S. Matthæus, *Matth. 27.*
Principes Sacerdotum persuaserunt
 popu-

et. nisi

populis, ut peterent Parabbam, Jesum verò perderent. Sacerdotes ergo illi fuerunt, qui ab initio machinati sunt mortem Christo, ideò jam in primo eorum conciliabulo conclusum erat: *Expedi, ut unus moriatur homo*; Sacerdotes erant, qui Judæ proditori triginta dederunt argenteos; Sacerdotes erant qui martirino tempore ejus diei, quo mortuus est, jam decreverant, *Reus est mortis*, eumque Pilatus obtulerant, eumque tantum in finem ipsam ad montem usque Calvaria comirati sunt, tandem videre possent ipsum expirantem. Et tamen multò atrocius crudeliusque tractatur benignissimus Salvator noster à facinorosis legis Sacerdotibus nostris, quam ab impiis nebulonibus istis: *Gravius peccatum offerentes indignè CHRISTUM regnantem in cœlis, quam qui eum crucifixerunt ambulantem in terris*, inquit S. Augustinus in Blefensi citatus epistola 231. potestque hujus satis gravis assignari ratio, quia si cognovissent, nunquam Dominum crucifixissent, ubi nostri de novo ipsum cognoscentes, & Deum verum credentes, crucifigunt. Novam suam hanc crucifixionem per manus Sacerdotum Evangelicorum, revelavit idem Redemptor sanctæ Brigittæ: *Lib. 4. c. 33. Corpus meum*

marius crucifigunt quam Judaei. Ecce amici
 mei, quos elegi, & sic dilexi, quomodo rependunt?
 Atque hoc ipsum pro veritate irrefragabili
 tenet Origenes: Hom. 5. in Ezech. sed neque hi,
 qui crucifixerunt Salvatorem meum, rei sunt
 ingentis poena, sicut hi, quibus ait Apostolus:
 Spiritum Dei conculcans, spiritui gratia contra-
 meliam faciens: Illi enim una solū vice perfidas
 manus suas polluerunt sanguine Innocentis
 Agni, ubi perversi sacerdotes nostri, toties,
 quoties volūt, cū gravis reatus maculata con-
 scientia accedentes ad altare, non solum re a-
 peiunt, sed etiam laxiora faciunt, magisque
 dilant, olim ipsi inflicta vulnera. Sufficiat
 pro epilogo hujus capitis, gravissima quaedam
 sancti Petri Damiani sententia: l. 4. ep. 14. Mul-
 tis sceleribus se plebs Israelitica frequenter im-
 piscuit, nunquam tamen tam crudeliter se im-
 piscuit, quam tunc, cum Dominum crucifixit. Et
 quod, qui Dominicum corpus pollutis tractare
 non veretur, crucifigentium Jesum
 crucifigens esse convincitur, quibus nimirum
 apostolica sententia dicitur: Impossibile est eos, qui semel
 crucifixerunt Dominum, &c. Si in poenam Deicidii,
 Deus totaliter deseruerit, dorsum-
 vertentibus eis obverterit, quae supplicia expectanda,
 non manent Sacerdotibus sacri-
 legis

legis, qui novo, acerbissimoque modo
 ac inaudita crudelitate propriis suis manibus
 eundem, iteratò crucifigunt. Si illi iudi-
 strictissimam coram Divinæ Justitiæ rigidi-
 mo tribunali redditori sint rationem,
 injuriis illatis corpori suo, quid de illis
 qui corpus ipsius mysticum, quod est Ec-
 clia, prostituerunt, suis sacrilegiis, profu-
 runt suis irreverentiis, infami sua ac spur-
 ra, opprobrio exposuerunt ac contemp-
 tibus. *Si reddenda est ratio de his quæ quisque
 in corpore suo; heu, quid fiet de his, quæ
 gessit in corpore Christi, quod est Ecclesia.*
 Remensi concilio reperimus dictum, ac
 positum Clero à sancto Bernardo. Sed
 de causa? Illam Christus ipsemet re-
 sanctæ Brigittæ: Lib. I. c. 47. *Maledictus
 anni eorum, maledicta sit hora, qua incipit
 Inferno, & nunquam finietur; maledicti
 oculi eorum, quibus viderunt lumen cæli;
 maledictæ sunt aures eorum, quibus audiebant
 mea, & non curabant; maledictus sit gustus
 eorum, quo gustaverunt dona mea; maledictus
 sit tactus eorum, quo tractaverunt
 maledicti sunt à cælo & à terra, & ab omni
 creaturis insensatis. Qui à tam terribili
 cælesti tonitru, necdum concutitur,*